

عنوان مقاله:

استفاده از شیمی کانی آمفیبول برای دما- فشارسنجی گرانیتوئید بزمان، جنوب شرق ایران

محل انتشار:

مجله بلورشناسی و کانی شناسی ایران، دوره 23، شماره 3 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

محمدرضا قدسی - دانشگاه سیستان و بلوچستان

محمد بومری - دانشگاه سیستان و بلوچستان

ساسان باقری - دانشگاه سیستان و بلوچستان

خلاصه مقاله:

گرانیتوئید بزمان در حاشیه‌ی جنوبی بلوک لوت و در جنوب شرقی ایران واقع شده است. سنگ‌های این توده از گرانیت، گرانودیوریت، کوارتز مونزودیوریت، مونزودیوریت، دیوریت و گابرو تشکیل شده است. کانی‌های اصلی تشکیل دهنده‌ی آن شامل پلاژیوکلاز، فلدسپار، کوارتز، هورنبلند و بیوتیت و کانی‌های فرعی شامل اسفن، آپاتیت، زیرکن، مگنتیت و ایلمنیت هستند. ترکیب شیمی کانی آمفیبول در گروه آمفیبول‌های کلسیک و از نوع اکتینولیت تا منیزیهورنبلند قرار می‌گیرد. این آمفیبول‌ها وابسته به فرورانش بوده و با ویژگی‌های تکنونوماگمایی پیشنهادی برای این گرانیتوئید یعنی حاشیه فعال قاره‌ای وابسته به فرورانش همخوانی دارد. فشارسنجی براساس مقدار آلومینیوم، فشارتبلور آمفیبول را ۶/۱ تا ۱۳/۴ کیلو بار برآورد می‌کند. دماسنجی هورنبلند- پلاژیوکلاز در این سنگ‌ها، دمای ۶۴۹ تا ۷۲۷ درجه‌ی سانتی‌گراد را برای به تعادل رسیدن این دو کانی نشان می‌دهد. گریزندگی اکسیژن (۶۶/۱۵- تا ۳۷/۱۹-) حاکی از اکسیده بودن ماگما و شاهدهی برای تشکیل آن در ورقه‌های همگراست.

کلمات کلیدی:

Thermobarometry, Amphibol, Granitoid, Bazman, دما- فشارسنجی؛ آمفیبول؛ گرانیتوئید؛ بزمان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1718023>

